

Respostes al treball sobre la Carta Pastoral «Entre tots i per al bé de tothom» - 1ª Fase

El present resum correspon al treball realitzat per **103 grups**, distribuïts de la següent forma:

- **19 parròquies de ciutat.**
- **9 parròquies de pobles.**

Cal destacar que tots els arxiprestats ho han treballat en els respectius Consells Arxiprestals.

La naturalesa dels diferents grups és molt diversa, tan en número de persones que ho integren, com el sector que representen. També és molt divers el número de grups de cada parròquia. Hi ha parròquies que ho han treballat només a nivell de Consell de Pastoral, o d'un grup o dos. Altres en canvi, presenten treballs de tots els grups parroquials. Es pot fer la següent classificació:

- o Grups parroquials: Litúrgia, Càritas, Catequesi, Consell de Pastoral...
- o Parròquies agrupades en la mateixa Unitat Pastoral.
- o Grups de caire arxiprestals.
- **9 Delegacions:** A més a més del treball de les Delegacions com a tals, cal afegir el de nombrosos grups que funcionen dins les Delegacions.
- **l'IREL i el Col·legi Episcopal**
- **Capítol Catedral**
- **Diaques**
- **11 Comunitats Religioses.** No hi ha uniformitat de grups. Es pot fer la següent classificació:
 - o Comunitats de la mateixa família religiosa que s'han ajuntat per fer el treball.
 - o Comunitats que ho han fet en funció de les Entitats que regenten.
 - o Comunitats que només ho han treballat a nivell de Col·legi.

Notes sobre el Resum que es presenta:

- Cadascuna de les respostes té la seva importància i caldria mirar-la individualment, tanmateix, i per tal de treballar-lo millor, agrupem les respostes en grans blocs, tenint present que cadascú presenta múltiples matisos.
- S'observa que hi ha temes que són considerats com a signes d'esperança i també es consignen com a reptes, com per exemple l'atenció caritativa, assistencial, solidaritat, i immigrants. Davant d'això, caldria analitzar si és que es tracta de zones diferents, o que la tasca que s'està realitzant no és prou coneguda.
- La majoria dels grups han fet una anàlisi global de la situació de la diòcesi, altres, en canvi, la seva anàlisi es limita a l'àmbit on treballen: col·legi, catequesi, grup de pregària...
- Alguna de les respostes està comptabilitzada en més d'un apartat, degut a que en la seva redacció inclou més un tema.
- Els dos reptes que es presenten com a prioritaris estan gairebé igualats (43-38 respostes) potser és la mateixa inquietud expressada de dues formes, o una és conseqüència de l'altra: Indiferència religiosa i manca de valors / Actualitzar l'evangelització.

REPTES

1) Actualitzar l'evangelització (43 respostes)

Ho manifesten majoritàriament els grups que han fet una anàlisi global de la situació de la diòcesi i de l'Església. Es repeteix el desig que l'Església interpreti els signes dels temps, doni respostes des de l'Evangeli i sigui agosarada en fer una pastoral d'avantguarda per arribar a tots els sectors de la societat. Atendre i fer costat a tota mena de persones sense tenir en compte la seva situació personal: divorciats, homosexuals, immigrants, etc.

2) Indiferència religiosa i manca de valors i cultura religiosa (38 respostes)

Un fet que es constata des de diversos àmbits: catequesi, sagraments, col·legis, parròquies, col·legis... que dificulta l'acció pastoral. És més, s'obseva que els infants i joves que han participat en activitats pastorals durant l'època d'escola, es distancien de l'Església per manca de motivació o per excés d'estímul que ofereix la societat.

3) Atenció als Joves i als Infants (32 respostes)

Aquests dos col·lectius sovint es presenten junts. S'observa preocupació per arribar a engrescar-los en l'Església i per la manca de relleu generacional. Pel que fa als joves, es presenta com a repte arribar al món universitari.

4) Coordinació pastoral i pastoral de conjunt (29 respostes)

És un repte manifestat gairebé des de tots els àmbits: entre parròquies, entre preveres i laics, entre Església i societat, entre comunitats religioses, entre parròquies i hospitals, entre parròquies de la mateixa Unitat Pastoral, entre col·legis... De fet, s'està reclamant una pastoral de conjunt i una coordinació pastoral.

5) Atenció a la Família (24 respostes)

Es presenta com un calaix de sastre on hi cap tot, des de les separacions matrimonials a la manca de sacerdots per atendre les famílies, passant pels nous models de família, la família com a lloc fonamental i privilegiat d'educació de valors, fomentar el diàleg dins la família o educar les famílies a través dels fills.

6) Coherència entre fe i vida (24 respostes)

En una societat d'indiferència al fet religiós es repeteix com a prioritat, ser testimoni de l'amor de Crist i donar testimoni de la fe en Jesucrist. No hi ha testimoni creïble quan la societat detecta incoherència entre fe i vida.

7) Acció caritativa, social i solidaritat (22 respostes)

Atendre les necessitats que sorgeixen degut a la crisi econòmica i altres necessitats puntuals. Donar a conèixer la tasca que realitza Càritas, Mans Unides... Que l'Església estigui al costat dels pobres.

8) Vida parroquial (21 respostes)

Com créixer en l'acollida, informació i comunicació amb les persones que s'acosten a demanar serveis i/o orientacions.

Com integrar a les parròquies els allunyats i els immigrants, joves, adolescents i infants. La major part de la gent que freqüenta l'Església és d'edat avançada.

Com coordinar i col·laborar el treball entre parròquies i col·legis.

9) Manca de personal. Vocacions. Agents de pastoral (18 respostes)

Es manifesta preocupació per la manca de mossens, de vocacions, agents de pastoral joves. *(Caldria caminar en la formació dels laics i en donar-les responsabilitats pastorals.)*

10) Formació (17 respostes)

La manca de formació es veu com a dificultat per a transmetre la fe. *(Es proposa recuperar per al seu estudi documents que encara són actuals: Vaticà II... Facilitar la formació en els pobles (afavorint el desplaçament...). Formació d'adults i formació de catequistes.)*

11) Litúrgia. Sagraments (16 respostes)

Es demana tenir cura del llenguatge i actituds que reflecteixin acolliment, alegria, convicció, etc. (per exemple, en enterraments). Hi ha inquietud en que les celebracions litúrgiques i els sagraments connectin amb la vida real i s'adaptin al moment present.

12) Catequesi (16 respostes)

Es posa l'accent en la manca de continuïtat després de la Primera Comunió i/o Confirmació. *(Es senyala com a camí a seguir, la catequesi familiar.)*

13) Immigració (10 respostes)

Totes les respostes apunten a una inquietud d'integració tant a nivell social y cultural, com pastoral. Hi ha immigrants sense oportunitat de treball i d'acollida. Només una resposta fa referència a la discriminació que pateixen els immigrants, tanmateix, és força significativa, atès que ho diu la delegació d'atenció pastoral als immigrants.

14) Espiritualitat (7 respostes)

S'expressa la necessitat de transformar la pietat rutinària en oració transformadora, i en arribar a una societat que manifesta inquietud d'espiritualitat i que la busca en altres mitjans.

15) Mitjans de comunicació social (6 respostes)

Atès la gran influència que tenen els MCS, es constata la preocupació de com com fer arribar als MCS el missatge cristià, i promoure ponts d'unió entre l'Església i la societat a través d'ells.

SIGNES D'ESPERANÇA

1) Atenció caritativa, assistencial, solidaritat (41 respostes)

L'atenció caritativa, assistencial i solidaritat és valorada com a signe d'esperança, gairebé des de totes les vessants. Com a servei, com lloc on els joves hi participen, com mitjà pel qual la societat accepta l'Església, com a reconeixement de la societat de la tasca realitzada, com a mostra de coherència entre vida i evangeli, com a feina ben feta, com a coordinació d'entitats que tenen els mateixos objectius. Cal destacar la tasca que es realitza al pis d'acollida de les persones empresonades.

2) Comunió eclesial (28 respostes)

Es destaca entre les respostes, com a signe d'esperança, la carta pastoral «Entre tots i per al bé de tothom», la consulta que es fa als diferents grups, i la possibilitat de elaborar una pastoral de conjunt. Tot plegat reflecteix la vitalitat de la diòcesi de Lleida i la il·lusió del seu bisbe en impulsar la pastoral diocesana. Es destaca també el creixent esforç per treballar coordinats. La coordinació entre les comunitats religioses. El treball conjunt d'algunes delegacions diocesanes.

3) Testimoni (25 respostes)

Es remarca la força que té el testimoni personal com a signe d'esperança. Es fa menció al testimoni de molts col·lectius: preveres, joves, laics, famílies. Es valora també el compromís de molts cristians en la seva feina o professió, com a testimoni. I no cal dir el de les famílies cristianes com a transmissores dels valors cristians.

4) El voluntariat en totes les seves manifestacions: tasques pastorals, assistencials, de serveis, etc. que treballa amb il·lusió (24 respostes)

És unànime el valor que es dona al voluntariat com a signe d'esperança. La il·lusió, dedicació i constància amb que treballen els voluntaris, així com la seva presència en tots els àmbits: neteja, colònies, catequesi, Càritas... També es veu esperançador la presència de cristians en el servei municipal o en diversos serveis socials.

5) Espiritualitat (22 respostes)

Un altre calaix de sastre força variat que va des de l'oració senzilla i perseverant de molta gent, al creixement en la fe, la presència de persones inquietes i en recerca de major profunditat en les seves vides, la contemplació, el silenci...

6) Il·lusió, esperança i ganes de treballar (21 respostes)

Malgrat es constata que a l'Església cada vegada som menys i més grans, es destaca com a signe d'esperança la il·lusió, esperança i ganes de treballar dels que hi queden.

7) La formació cristiana a través de l'IREL, Delegacions i altres grups de formació (20 respostes)

Entre totes les respostes destaca la formació que ofereix l'IREL i els cursets bíblics. També es consignen la formació catequètica, la formació permanent i la formació del laïcat.

8) Evangelització (19 respostes)

Les dificultats, la crisi econòmica i religiosa, la presència d'immigrants i altres confessions religioses, són considerades com a signe d'esperança en tant en quan, són percebudes com a ocasions per a créixer i evangelitzar, en l'esperança de crear un món nou amb valors evangèlics.

9) Joves (18 respostes)

Tot i que la presència de joves en l'Església és escassa, es valora com a signe d'esperança la seva presència en diferents àmbits: activitats parroquials, formació, colònies, accions socials i solidàries.

10) Una Església segons el model evangèlic (15 respostes)

Gairebé totes les respostes apunten al desig de construir una Església segons l'Evangelí, i en els passos que es donen en aquest sentit. Hi ha realitats pastorals parroquials i diocesanes que indiquen el camí a seguir.

11) Participació del laïcat (14 respostes)

Es valora com a signe d'esperança, tant el número de laics implicats en tasques pastorals, com les ganes de treballar que aquest manifesta.

12) Immigrants (12 respostes)

La presència d'immigrants i altres confessions religioses a la nostra societat es perceben com a enriquiment mutu, pluralitat, globalització, intercomunicació, rejuveniment de l'Església local..., per tant, com a signe d'esperança. El ventall d'activitats que s'han promogut des del Secretariat per als immigrants. L'acollida favorable de l'Església a través de les parròquies i Càritas se senyala com el primer contacte dels immigrants cap a la integració.

13) Vida sacramental (12 respostes)

Un signe d'esperança que s'apunta en aquest apartat és les famílies que encara demanen els sacraments per als seus fills: batejos, Primera Comunió. La participació dels infants en la catequesi i en les eucaristies per a infants.

14) Escola cristiana (9 respostes)

L'escola cristiana és valorada com a signe d'esperança, tant pel que representa la Institució, com per les famílies a les que a través d'ella hi poden arribar. Tanmateix, crida l'atenció, que l'escola cristiana i la seva funció hagi estat valorada només pels col·legis religiosos.

15) Valoració de la religiositat popular (6 respostes)

És valorada com a signe d'esperança la religiositat popular encarnada en grups de pietat i confraries. Crida, però, l'atenció, que aquestes només són valorades en les parròquies que tenen presència d'alguna d'elles.